

NA ŠPANSKIH FRONTAH SE BLIŽA ODLOČITEV

ROPARSKI SUBMARIN LEŽI POŠKODOVAN NA MORSKEM DNU; POSADKA BAJE ŠE ŽIVA

Fašisti so bili zadržani na svojem prodiranju proti Gijonu. — Pri Saragosi so začeli republikanci znova napadati. — Roparski submarin bodo skušali dvigniti. — Hitler se je javno postavil na stran španskega fašističnega generala Franca.

NUERNBERG, Nemčija, 13. septembra. — Na današnji zaključni seji kongresa nemških nacionalistov je bila podana izjava, ki je silne važnosti. Adolf Hitler je namreč povedal 16.000 delegatom, da bo Nemčija dosegla vmes, kjerkoli bo v Evropi začel boljševizem dvigati svojo glavo.

Špansko republikansko vlado smatra Hitler za komunistično in vsled tega se je sedaj javno postavil na stran fašističnega generala Franca.

— Mi poznamo boljševizem, ker smo imeli ž njim dovolj opravka, — je rekel. — Vsled tega ne more nihče omajati našega prepričanja.

MADRID, Španija, 13. septembra. — Neko poročilo iz Cartagene pravi, da so vladni potapljači našli poškodovan roparski submarin na dnu morja v bližini Cartagene in da je posadka še živa.

Kateri državni pripada submarin, sedaj še ni bilo dognano. Najbrže je to submarin, na katerega so v petek obstreljevali republikanske bojne ladje pri Pornatu blizu Cartagene.

Bojne ladje so na kraju, kjer je izginil submarinov periskop, vrgli več globinskih bomb ter so poročale, da se je na površini morja pokazalo olje. Mornariške oblasti v Cartageni so poslale potapljače, da submarin dvignejo.

Nekateri mornariški častniki so mnenja, da je to submarin, ki je napadel angleško ladjo "Havock" 1. septembra ob vzhodni španski obali.

Posadka "Havocka" je vrgla več globinskih bomb ter je poročala, da se je na morju pokazalo olje, kar je vedno znak, da je bil submarin zadet in poškodovan.

HENDAYE, Francija, 13. septembra. — Vsled močnejšega odpora Asturcev in deževja so bili fašisti ustavljeni v svojem prodiranju proti Gijonu. Fašistično poročilo pravi, da so zaradi dežja vojne operacije zelo težavne in so večinoma omejene na utrjevanje postojank. Fašisti so še vedno oddaljeni od Gijona 50 milj.

Generalu Francu se ni posrečil načrt, da se bo polastil severne pokrajine, še predno se prično jesenski viharji.

General Franco na tej fronti zbira mnogo vojaštva in vojnega materiala ter se pripravlja na končni napad na Gijon. Ako v prihodnjih tednih ne zavzame Gijona, bodo boji zastali skozi zimo in general Franco ne bo mogel poslati svoje severne armade na druge fronte.

MADRID, Španija, 13. septembra. — Španska vlada zbira svojo armado za novo ofenzivo proti Saragossi. Na tej fronti so fašisti v zadnjih dveh tednih izgubili 7000 mrtvih in ranjenih ter 3000 ujetnikov.

Zavzetje vasi Belchite pomeni za republikance zelo veliko pridobitev. Ujetniki pripovedujejo, da se fašisti zelo huđujejo na vrhovno poveljstvo, ker pred Belchito ni poslalo ojačenja.

Na severni fronti asturski rudarji zadržujejo fašiste in so južno od Gijona celo prešli v ofenzivo in so z bombardiranjem iz zraka popolnoma porušili vas Polade Gordon.

Vladne čete so se pod hudim fašističnim pritiskom umaknile v močnejše postojanke južno od Ovieda.

Masaryk, ustanovitelj Čehoslovaške, mrtev

JAPONCI DOVAŽAJO VOJASTVO

Kitajci imajo 800.000 vojakov, Japonci pa 280.000. — Vroči boji se nadaljujejo. — Kitajci se bodo umaknili v drugo obrambno črto.

SANGHAJ, Kitajska, 13. sep. — Obsežnost kitajsko-japonske vojne, ki se je pričela 7. julija, ker se je nek japonski vojak izgubil, pa je bil pozneje najden nepoškodovan, postaja skoro neverjetna.

Na raznih severnih frontah ima Kitajska nad 400.000 vojakov, pri Sanghaju je 30 divizij, ali 400.000 mož. Tej velikanski armadi stoji nasproti okoli 280.000 Japoncev in sicer 180.000 v severni Kitajski in 100.000 okoli Sanghaja.

Toda za obe stranki je to samo pričetek, kajti Kitajska vsak dan pošilja na fronto po več divizij, japonske transportne ladje pa v neprestani karavani dovažajo vedno več vojaštva in vojnega materiala.

SANGHAJ, Kitajska, 13. sep. — Medtem ko se kitajska infanterija junaško bori proti Japoncem severno Sanghaja, se kitajsko poveljstvo pripravlja, da umakne svojo armado v drugo obrambno črto proti zapadu, v takimenovano Hindenburgovo črto.

V nedeljo so se ves dan vršili siloviti boji okoli Janghanga, deset milj severno od Sanghaja ter ob rekah Vangpu in Jangce.

V Janghangu ne stoji več nobena hiša in Japonci trdijo, da so napredovali za eno miljo. Obe strani priznavate težke izgube. Vojaški oblasti priznavajo, da so bili v nedeljo najbolj vroči boji za Sanghaj in Kitajci poročajo, da drže svojo črto.

Japonski častniki, ki so prišli s fronte, so nekemu časnikarskemu poročevalcu povedali, da so razočarani. Njihovi predsojtniki na Japonskem so jim rekli, da grejo na izprehod, mesto tega pa so zadeli ob kamnito steno ter se morajo braniti proti najtrdovratnejšemu sovražniku.

Neko poročilo iz Nankinga naznanja, da so kitajski letalci zadeli pet japonskih bojnih ladij.

Druga kitajska obrambna črta, v katero se bodo Kitajci umaknili, sestoji iz cele vrste podzemskih hodnikov ter teče od Čenjua, 5 milj zapadno od Sanghaja, skozi Nansiang in Kiating do Liuha ob Jangceu. Ta črta je zgrajena iz železa in cementa, ima posebne stanice za strojnice ter so varno pred bombami. Od te črte vodi ceste in železnice v Nanking in Hangčov, kjer so velike armade v rezervi.

GONJA PROTI ŽIDOM NA POLJSKEM

Po celi Poljski nacionalisti piketirajo židovske trgovine. — Od vrat odganjajo kupce.

VARŠAVA, Poljska, 13. sep. — Z veliki ostrostjo se izvaja "protižidovski mesec", ki ga je razglasila nacionalistična stranka in čegar namen je bojkotirati vso židovsko trgovino. V Varšavi, Vilni, Lubinu, Grodnu in drugih mestih povzročajo bojkot židom velikanske izgube.

Glavno središče bojkota je Varšava in sicer na najvažnejših trgovski ulici Swiento Krzyska, kjer so največje knjigarne. Piketi hodijo pred vrata trgovin in odganjajo kupce. Piketom mnogo pomagajo dijaki. Po ulicah pojo pesmi, ki vsebujejo besedilo "smrt židom" in "židje na vislice".

Ulica Swiento Krzyska se nahaja samo nekaj jardov od palače notranjega ministrstva in poleg policijskega ravateljstva. In ravno na tem kraju je največ protižidovskih agitatorjev. Policisti ne nadlegujejo piketov, razen če je kak žid dejansko napaden ali pa je razbita kakšna šipa.

Po drugih mesih pa je že prišlo do večjih izgrediv. Na velikem zborovanju v Grodnu je bil razglašen protižidovski mesec. Na ulicah v Bydgoszczu je bilo ranjenih nad 20 židov.

V Vilni so demonstrantje razbili šipe na oknih hiše, v kateri stanuje senator rabi Rubinstein. V drugih mestih so nacionalisti napadali žide tekom njihovega novoletnega praznika.

Židovsko časopisje pozivlja vlado, da vstavi ta bojkot, ker bodo sicer židje uničeni.

GOERING HITLERJEV NASLEDNIK

NUERNBERG, Nemčija, 12. septembra. — Iz besed, katere je govoril kancler Hitler pred 42.000 člani mladinskega gibanja v stadionu, je mogoče sklepati, da bo general Hermann Goering Hitlerjev naslednik kot "fuehrer" nemške nazijske stranke.

Hitler je rekel o Goeringu: "Svojega dragega prijatelja in tovariša v stranki, Goeringa, sem prosil, da bi govoril za mene, ker hočem varovati svoj glas. Toda od svojih delavcev se nisem mogel ločiti."

Hitler je nepričakovano prišel na mladinsko zborovanje in ravno v času, ko je Goering sklenil svoj govor. Vsakdo polaga veliko važnost na Hitlerjeve besede "dragi prijatelj Goering."

NEMČIJA ZAHTEVA KOLONIJE

Nobenega miru, dokler Nemčija ne postane zopet kolonijalna država. Nemčija potrebuje mir.

NUERNBERG, Nemčija, 13. septembra. — "Nemčija ne zahteva nič več kot vrnitev svojih starih kolonij in dokler temu vprašanju ni bila storjena pravica, v Evropi ne bo miru," je rekel kancler Hitler tujim časnikařem, katere je sprejel v starodavnem gradu. Hitler je sedaj prvič jasno povedal, da Nemčija zahteva, da so ji nekdanje kolonije vrnjene.

Medtem ko Hitler trdi, da potrebuje Nemčija kolonije, da bo mogla preživljati svoje domače prebivalstvo, zatrjujejo angleški diplomati, da so bile kolonije glede dobave živeža do svetovne vojne brez vsakega pomena.

Inozemskim časnikařem je Hitler med drugim rekel: "Nemčija še mnogo let nujno potrebuje mir. Nima časa za nespametne pustolovščine, ko se trudi za zgradbo sistema za gospodarski obstoj. Na loga, da zagotovimo za ljudstvo živež in izvedba velikanskega gradbenega programa je že dovolj, da bomo zaposleni 40 do 50 let. Kolonije potrebujemo, da postanemo neodvisni od inozemstva. Zahtevamo nazaj kolonije, ki smo jih izgubili v svetovni vojni in prav nič več, in do teh kolonij imamo moralno pravico."

"Da bi kdo v Nemčiji moral trpeti lakoto, o tem seveda ni nikakega vprašanja. Ako v inozemstvu govorijo o pomankanju živeža v Nemčiji, potem nam je pomagano samo s tem, da dobimo svoje kolonije nazaj. Drugega gospodarskega vzroka za kolonijalno zahtevo nimamo. Take kolonije morajo biti naravnost pod nadoblastjo Nemčije. Ni mogoče misliti, da bi ostalo pri sedanjem stanju, da bi imele Anglija, Francija, Belgija, Holandska in Portugalska velika kolonijalna posestva, Nemčija pa bi jih ne smela imeti."

Dalje je rekel Hitler, da si Nemčija ne želi podjarmiti tujih narodov v Evropi. Nato pa je na glasen signal Hitler prekinil pogovor ter se je postavil k oknu, od koder je gledal, kakor je pod gradom korakalo 100.000 nazijskih uniformah.

Nato pa je na glasen signal Hitler prekinil pogovor ter se je postavil k oknu, od koder je gledal, kakor je pod gradom korakalo 100.000 nazijskih uniformah.

MASKE PROTI BOLEZNI

LONDON, Anglija, 13. sep. — Angleške zdravstvene in šolske oblasti hočejo obvarovati pred otroške paralize šolske otroke s tem, da bodo razdelile med nje posebne maske. V Angliji je sedaj 100 slu-

V ZNAK HVALEŽNOSTI IZVOLJEN ZA PRVEGA PREDSEDNIKA

LONDON, Anglija, 14. septembra. — Davi je umrl v Pragi 87letni dr. Tomáš G. Masaryk, ustanovitelj čehoslovaške republike in njen prvi predsednik. Zbolel je 2. septembra. Prejšnji teden se mu je zdravje nekoliko izboljšalo, toda že naslednjega dne so izgubili zdravniki vse upanje.

Z Masarykom je umrl eden največjih državnikov sodobne Evrope.

Že v mladosti je bil njegov sen: osvoboditev Čehov in Slovakov izpod habsburškega jarma. Ta misel in ta želja sta ga prevzele, da ni odnehal, dokler ni dosegel svojega cilja.

Na pomoč mu je seveda priškočila svetovna vojna. Po razpadu Avstroogrske je ustanovil Čehoslovaško republiko in narod se mu je oddolžil s tem, da ga je izvolil za predsednika. Ta čast naj bi užival do smrti.

Ko je lani začutil, da so mu začele moči pešati, se je umaknil, in na njegovo mesto je stopil njegov učenec, izborni diplomat dr. Beneš.

Masaryk je bil rojen 7. marca 1850 na Moravskem. Njegov oče je bil kočijaž. Mladi Tomo je najprej delal v kovačnici, nato se je pa posvetil študijam. Ker je bil izredno nadarjen, je naglo napredoval ter postal vseučiliški profesor. V Leipzigu se je seznanil z mlado Američanko Šarloto Garrigue ter se leta 1878 poročil z njo.

Ob izbruh svetovne vojne se je umaknil v inozemstvo ter od tam začel propagando proti Avstroogrski.

Leta 1918 je dosegel svoj cilj.

PROPAGANDA VELJA NAZIJE MILJONE

WASHINGTON, D. C., 12. septembra. — Zvezni detektivi so dognali, da izdaja Nemčija milijone za razširjenje nazijskega nauka v Združenih državah po radio, po pošti in z agitatorji.

Popolno poročilo o nazijskem delovanju v Združenih državah bo predloženo predsedniku, kadar se vrne v Washington iz Hyde Parka.

SAN FRANCISCO, Cal., 12. septembra. — Načelnik zveznega justičnega urada J. Edgar Hoover je naznanil, da je njegov urad pričel preiskovati nazijsko delovanje v Združenih državah. Hoover je rekel, da je generalni pravnik Cummings pred šestimi tedni odredil to preiskavo, ki je sedaj v teku po celi deželi, kjerkoli so nazijske organizacije.

čajev otroške paralize, ki se širi po celim svetu. Po tej bolezni najbolj prizadeta evropska država je Danska.

ZA "STARE" DELAVCE SO SE ZAVZELI

Po mnneju delavske tajnice so petinštiridesetletniki še vedno zmožni za delo. — Delež delavstva pri narodnem dohodku.

WASHINGTON, D. C., 12. sep. — Iz dobro poučenega vira se je zvedelo, da bo vlada pozvala prihodnji kongres, naj dovoli potrebno vsoto, da se preišče, koliko dela oziroma služb je na razpolago za delavce srednje starosti.

V deželi se vedno pogosteje dogaja, da delodajalec odpusti delavce, ko dosežejo starost petinštiridesetih let. Z izjemo nekaterih privatnih organizacij ni bilo nikogar, ki bi se zavzel za te nezaposlene.

Zdaj se je zavzela zanj delavska tajnica Miss Perkins. V govoru, ki ga je imela na Delavski praznik, je poudarjala, da so petinštirideset let stari moški še vedno dela zmožni in v mnogih slučajih prekose svoje mlajše tovariše.

WASHINGTON, D. C., 12. sep. — Po cenitvah trgovinskega urada bo pripadel največji del letošnjih narodnih dohodkov delavstvu. Narodni dohodki bodo znašali sedemdeset tisoč milijonov dolarjev—dvanaest odstotkov več kot so znašali leta 1929.

Lani, ko je znašal narodni dohodek dvainšestdeset tisoč dvestopetdeset milijonov dolarjev, so dobili delavci enoinštirideset tisoč dvestopetdeset milijonov dolarjev oziroma petinšestdeset in pol odstotka.

ANGLEŠKA DOMAČA ARMADA

LONDON, Anglija, 12. sep. — Da bi se priglasilo čim več vojaških novincev, je angleški vojni minister Leslie Hore-Belisha izdelal načrt za dvojno armado, eno domačo in eno za službo v drugih deželah. Minister upa, da se bodo za domačo armado priglasili posebej oni mladeniči, ki so proti vojni službi v tujih deželah.

"Glas Naroda"

(A Corporation)
Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
Frank Sakner, President J. Lupsha, Sec.

Place of business of the corporation and addresses of above officers:
216 West 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

For one year in advance	\$7.00
For six months in advance	\$4.00
For three months in advance	\$2.50
For one month in advance	\$1.00
For one copy	\$0.10

Advertisement on Agreement

Uspostvili smo podpis in osebnost se ne priobčujeta. Denar naj se blagoviti pošilja po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejme bivalno namani, da hitreje najdemo naslovnik.

Subscription Yearly \$6.00

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenredno nedeljo in praznike

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: CHelsea 3-1242

BREZ ORGANIZACIJE NE BO ŠLO

Henry Ford je zagrozen nasprotnik delavskega gibanja in delavskih organizacij. Posebno o Lewisovem odboru za industrialno organizacijo neče nič slišati.

Nedavno je izjavil, da namerava uvesti v svojih delavnicah petdnevni delovni teden ter zagotoviti vsakemu svojemu delavcu petdeset tednov dela na leto.

To bi bil največji Fordov prispevek k amerškemu industrialnemu življenju iz leta 1914, ko je začel plačevati svojim delavcem po pet dolarjev na dan.

S to svojo izjavo skuša doseči dvojni namen: odgovoriti Lewisovemu odboru in se predstaviti javnosti za največjega dobrotnika amerškega industrialnega življenja.

Vsak razsoden človek bo vprašal, če more Ford ali katerikoli drugi dozdnevni dobrotnik vzdržati vso ameriško industrijo brez trdnega temelja unionizacije.

Ford je nadvse značilen primer. Do leta 1914 je bila pri Fordu povprečna dnevna plača po \$3.— na dan. Kar iznenada jo je bil povišal na \$5.—. In plača se je višala ter je dosegla leta 1929 \$7.—.

Nato je prišla depresija. Drugi industrialci so znižali plače in začeli s Fordom konkurirati, obenem so pa omejili trg za prodajo njegovih kar.

Predsednik Hoover je rotill industrialce, naj ne nižajo mezd. Opozorjal jih je in pretel, da bodo s tem sami sebi prerezali vratove. Ford mu je pritrjeval, da je treba visoke meze na vsak način vzdrževati.

Toda vse zaman. Ameriško delavstvo v splošnem, posebej pa v velikih industrijah, ni bilo organizirano.

Delodajalec, ki je sprevidel vso nesmisel krčenja plač, je bil brez moči, ker ni mogel svojemu konkurentu preprečiti, da bi jih ne krčlil.

Leta 1931 jih je pa tudi Ford znižal.

Če bi bili takrat delavci v avtni in v drugih veleindustrijah organizirani, bi se pojavil dosti večji odpor proti krajšanju plač. Odpor bi bil najbrž uspešen, in depresija bi amerškega naroda nikdar tako ne udarila kakor ga je.

Iz Slovenije.

MADŽARSKI VOJAŠKI BOMBNIK PRISTAL V PREK-MURJU

2. septembra okoli pol 2. se je na prostem polju pri Noršincih, kakšnih 5 km od Murske Sobote, spustil na tla madžarski vojaški bombardier tipa Caproni 101. Bombardier, ki je moral zasilno pristati zaradi pomanjkanja bencina, je veliko trimotorno letalo in je bil namenjen iz Budimpešte v Szombathely (Mursko Sobotošče), ki je takoj onstran jugoslovansko-madžarske meje. Med potjo so se letalu pokvarili radijski sprejemni aparati, pa je pilot v temi izgubil orientacijo. Nekaj časa je krožil nad Mursko Soboto, nato pa se je odločil za zasilni pristanek pri Noršincih. V bombardierju je bilo šest oseb, med njimi dva madžarska oficirja v uniformah. Ostali štirje so bili menda oficirji v civilu.

PRIMARIJ DR. HUGON ROBIČ UMRL

1. septembra je v Mariboru v splošni bolnišnici po precej dolgi in mučni bolezni izdihnil splošno znani zdravnik dr. Hugo Robič v 51. letu svoje dobe. Pokojni dr. Robič je izhajal iz znane stajarske slovenske družine narodnega poslanca Robiča. Že kot dijak se je živahno udeleževal v raznih narodnih društvi, bil pa je tudi med redniki Slovenici, ki je bil promoviran sub auspiciis. Po prevratu je prevzel vodstvo mariborskega dermatološkega oddelka in se je zlasti izkazal kot izvrsten praktični zdravnik.

TRAGIČNA USODA

V Krekovi ulici na Teznu so našli obešenega 60-letnega delavca v tovarni Kovina Franca Muleca. Pokojnika je preganjala zla usoda. Pred vojno je imel lepo posestvo v Slovenskih gorah ter je bil srečno poročen. Moral je k vojakom ter je na ruski fronti naenkrat izginil. Vse je kazalo, da je padel, v resnici pa je bil ranjen in ujet. Iz ujetništva se je pogostokrat domačim javljal, toda njegova pisma so se izgubi-

la in domov ni prišel niti en glas. Tako je med domačimi počasi prevladalo prepričanje, da je našel v tujini smrt, tembolj, ko so se začeli po končani vojni ujetniki vračati nazaj. Muleca pa ni bilo med njimi. Leta so minevala. Muleca je sodišče pregledalo za mrtvega in njegova žena se je drugič poročila. Vsi so pa bili pred dobrim letom silno presenečeni, ko se je Mulec naenkrat pojavil v domovini. Bil je ujet v daljni Sibiriji, kjer je ostal tudi po končani vojni, ker mu ni bilo dovolilo povratka. Šele po dolgi letih moledovanja je izposloval, da se lahko vrnil v domovino, kjer pa je našel vse v tujih rokah, posestvo in ženo, ter ga nihče ni več poznal. Ves zagrenjen je obrnil vsemu hrbet ter šel v Maribor, kjer si je v Kovini poiskal delo. Da bi pozabil svoje gorje, se je vdajal pijači, pred tremi tedni pa je poskušal izvršiti samomor ter si je prerezal na rokah žile. V bolnišnici so mu rešili življenje, ko pa je ozdravel, je pijančeval naprej ter je bil zaradi tega odpuščen od dela. Potem je dva dni popival, nato pa se je obesil.

INCIDENT V CERKVI

Zvečer se je pričel v frančiškanski cerkvi neki moški na lepem slačiti. Med verniki je nastalo zaprepačenje. Ljudje so bežali iz cerkve in šli po stražnika. Moškega so odpravili na stražnico. Tu so v njem spoznali bančnega slugo, ki je že nekajkrat povzročil slične neveselosti.

KUHINJSKI NOŽ V OKO

Kelmoranska policija je prišla nekega mednarodnega pustolovca in sleparja največjega stila, ki je nemške in tuje zavarovalne družbe s fingiranimi nezgodami oškodoval skupaj za več nego milijon mark. Iz same pohlepčnosti je mož iz tujine dopotoval v Nemčijo (bil je sicer Kelmorajec) in to mu je postalo usodno.

Zločinec je imel v nekem kelmoranskem predmestju elegantno opremljeno vilo in je živel razkošno. Da bi prišel do denarja, ki mu je bil za to potreben, si je zadajal telesne poškodbe, ki bi mu naj donosale visoke zavarovalnine. Že leta 1931 je doživel nenadno "ne-

"GLAS NARODA"

pošiljamo v staro domovino. Kdor ga hoče naročiti za svoje sorodnike ali prijatelje, to lahko stori. — Naročnina za stari kraj stane \$7. — V Italijo lista ne pošiljamo.

NE MIKADO, TEMVEČ TENNO, NE JAPONSKA, TEMVEČ NIPPON.

V navado nam je prišlo, da rečemo japonskemu cesarju "mikado", dasi poznavalci dežele vedno poudarjajo, da je to ime na Japonskem povsem ne-navadno. V angleški "Morning Post" objavlja zdaj Ingram Bryan članek o pravih japonskih imenih za deželo vzhajajočega sonca in za njegovega cesarja. Že beseda cesar se zdi Japoncem popolnoma napačna, zakaž, cesarjev, kraljev in državnih predsednikov je veliko na svetu, a vladar Japonske ni "cesar" on je, sličejo ko prej vladar Kitajske, "sin-nebes", to se pravi, da izhaja on in njegova vladarska pravica naravnost od bogov. Japonsko ime za tega nebeskega sina je "tenno", ki ga je treba pisati in izgovarjati z dolgim o. Oba zloga je treba počasi izgovoriti, z nalahnim poudarkom drugega zloga.

Malokateremu Evropejcu se posreči, dasi živi dalj v tej deželi, da bi znal pravilno izgovarjati japonska imena. Tako izgovarjamo ime glavnega mesta dovoljno: Tokijo (ali z "y"). A Japonci sami so privzeli v poslovanju z Evropejci pisavo Tokio, dasi zdaj splošno uvidevajo, da je to napačno. Isto velja za Kioto (Kijoto).

Sicer pa tudi nimamo nobene Japonske. Japonci že od nekdaj rečejo svoji domovini Nippon, ali s polnim imenom: Dai Nippon Teikoku, država Velikega Nippona (ko Velika Britanija). Besede "Japonska" Japonci nič radi ne slišijo, je pa iz izmalice oblika besede "Zipangu", kar je napisal Marko Polo. Uradne japonske listine se v diplomatskem svetu glasio: "Njegovo Velikanstvo tenno v Nipponu."

23,000 LJUDI UMRL O D KACJEGA STRUPA.

V Delhiju, kjer je sedež britsko-indijskih upravnih oblasti, so nedavno izdali statistiko, iz katere je spoznati, da so lani v Indiji zverli in kače umorile 23,000 ljudi. In sicer so samo kače pomorile 23,000 ljudi. Tigri so razgrabili 1046 ljudi, leopardi 849, volkovi 357 in hijene 64 ljudi. Če primerjamo te smrtnne primere z žrtvami, ki so jih pomorile kače, so zverine prav za prav malo ljudi raztrgale. Tem bolj pa so zverine razsajale med domačimi živalmi in sicer so tigri, leopardi, volkovi, in hijene ugrabili 65,000 glav domače živine in samo tigri so jih raztrgali 30,000.

NAROČITE SE NA "GLAS NARODA" NAJSTAREJŠI SLOVENSKE DNEVNIK V AMERIKI

SVEČAN SPREJEM

Ko so se vrnili v Moskvi letalci Gromov, Gumošev in Danilin, kateri so poleteli iz Rusije preko Severnega tečaja v San Jacinto, Cal., jih je prebivalstvo navdušeno sprejelo.

Peter Zgaga

DNEVNIK SAMOTARJA

Sprejel sem in objavljam:

Davi sem skušal hlače zlikati, ko je naenkrat pozvonilo. Šel sem odpirat, pa ni bilo nikogar. No, sem se pa na pragu malo svežega zraka navžil. Toda ko sem se vrnil, sta bili obe hlačnici skozinskož prežgani.

Vsa posoda je v sinku, visoko naložena. Sprva sem se tolažil, da se ne izplača vsakega kroznika posebej pomivati, zdaj se je na nabralo toliko te robe, da ne pomijem vsega, magari, če bi tri dni neprestano pomival...

Meso kar z znohti in zobmi trgam... Vilice in noži so prav na dnu sinka. Kdo bi prekladal to strašno množino posodja, da bi prišel do njih?...

V prtu je trinšestdeset tujen, povzročenih od gorečih cigaret... Mogoče jih je štiriinšestdeset ali petinšestdeset, bom moral še enkrat prešteti.

Iz omar je zmetana vsa obleka, iz predalov vse perilo... Gumb za srajco sem iskal, pa ga nisem mogel najti...

Toilet je zamašen... Poklical sem plumberja, ki je potegnil na beli dan tri škaflice, v katerih so bile sardine, in veliko krtačo za ribanje tal. Potem se pa ni hotel več badrati in je rekel, da so notri še razne druge stvari. Plačati sem mu pa moral vseeno pet dolarjev...

Plin ne gorj več... Malo masti sem bil sevil, pa se je vtila mast preko posode in je nekaj časa gorelo, nakar so se luknjice zamašile...

Sama sreča, da je še nekaj sveč pri hiši, da kar na sveči za potrebo skuham... Ura v kuhinji gre za silo, toda ne gre prav...

Ker so nam pri kvartanju mački nagajali, smo zmetali nanje vse čevlje in copate, kar jih je bilo v shrambi, nazadnje sem pa za njimi vrgel še obe uteži z ure in bi bil kmalu enega zadel...

Namestu uteži oziroma gvih-tov — kot bi se reklo po slovenski — sem pa na veržici obesil kangli za kavo in za mleko... Dokler sta bili kangli polni, je ura prehitela, zdaj pa zlomek zaostaja. Bom skušal malo vina v kango naliti, nemara jo bo vino podžgalo...

Sploh pa potrebuje vse stanovanje temeljitega popravila. Vse sobe bo treba prepaintati, kuhinjo pa celo dvakrat ali trikrat. Še skrbni gospodinjci se nabira umazanec, pa bi se slamatemu vdovu ne, ki ni ničesar vajen.

Kanarček je bil pozobal vso konopljo in vso vodo popil... Rečem vam, tak je bil ko majhen prašček. Potem je pa kar naenkrat belo pogledal in malo čivknal, pa je izpuštil svojo ubogo ptičjo dušo...

Za vsak slučaj bom odšel v brzojavni urad ter oddal sledečo brzojavko:

— Draga žena! Pridi takoj! Željno te pričakuje tvoj ljubec ti mož.

In besedo "ljubeči" morajo na telegramu dvakrat podčrtati, magari če moram ekstra plačati.

Gotovo bo neizmerno vesela, ko bo sprejela ta izraz moje ljubezni ter se bo nemudoma podala na pot.

In ko bo stopila v stanovanje, jo bom tako pristržno poljubil in objel, da ji bo kar sa-pa zastala.

Pozimi je delala reva v šopu overtajm, zdaj v najhujši vročini ga bo morala pa doma.

Pa naj reče ta ali oni, kar hoče, jaz bom vedno z desetimi prisegel, da človeku res ni dobro samemu biti.

Denarne pošiljatve

DENARNA NAKAZILA IZVRŠUJEMO TOČNO IN ZANESLJIVO PO DNEVNEM KURZU

V JUGOSLAVIJO		V ITALIJO	
En \$ 5.55	Din. 100	En \$ 6.50	Lir. 100
\$ 5.00	Din. 200	\$ 12.55	Lir. 200
\$ 7.50	Din. 500	\$ 38.00	Lir. 500
\$11.70	Din. 1000	\$ 77.00	Lir. 1000
\$23.40	Din. 2000	\$154.00	Lir. 2000
\$46.80	Din. 4000	\$307.50	Lir. 4000

KER SE CENE SEDAJ HITRO MENJAJO SO NAVEDENE CENE PODVRŽENE SPREMENBI GORI ALI DOLI

Za izplačilo večjih zneskov kot zgoraj navedeno, bodi v dinarjih ali lirah dovoljeno še boljše pogoje.

Izplačila v ameriških dolarjih

Za izplačilo \$ 5.— morate poslati	\$ 5.75
\$10.—	\$10.85
\$15.—	\$16.00
\$20.—	\$21.15
\$25.—	\$26.30
\$30.—	\$31.45

Prejemnik denar v starem kraju izplačilo v dolarjih.

HUJNA NAKAZILA IZVRŠUJEMO PO CABLE LETTER NA PRISTOJNO SI.

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
"Glas Naroda"
216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

POŠILJATELJE OPOZARJAMO,

na nakazila pri pošiljalnih čezmorsko, kar pomeni, da mora biti nakazilo celotno in brez kakršnih koli dodatkov, ki bi lahko povzročili zamudo pri izplačilu. Če pošiljalnik ne more zagotoviti, da je nakazilo celotno, se mora predhodno posvetovati s SLOVENIC PUBLISHING CO. (New York, N. Y.).

Važno za potovanje.

Kdor je namenjen potovati v stari kraj ali dobiti koga od tam, je potreben, da je počen v vseh stvarih. Vredno malo dolgotrajno skrbno vam zagotovimo, da najhitreje in najlažje in tudi vso potrebno pripravo, da je potovanje udobno in hitro. Tako se zagotovo obrnite na nas za vsa posla.

Mi predstavimo vam, bodi pripravo za povratno dovoljenje, bodi lista, vizete in sploh vse, kar je za potovanje potrebno v najhitrejšem času, in kar je glavno, za najmanjšo stroško.

Nedokladni naj ne odlašajo do zadnjega trenutka, ker predno se doli iz Washingtona povratno dovoljenje. RE-ENTRY PERMIT, trpi najmanj en mesec.

Pišite torej takoj za brezplačno navodila in zagotavljanje vam, da boste pošli in udobno potovali.

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(Travel Bureau)
216 West 18th Street
New York, N. Y.

Ko so se vrnili v Moskvi letalci Gromov, Gumošev in Danilin, kateri so poleteli iz Rusije preko Severnega tečaja v San Jacinto, Cal., jih je prebivalstvo navdušeno sprejelo.

NE MOREM TI RAZODETI...

ROMAN IZ ŽIVLJENJA ZA "GLAS NARODA" PRIREDIL: I. M.

35

"Da, pri nas pa se je nazivanje 'milostljiva gospica' in 'milostljiva gospa' zelo razpaslo. Prej so tudi pri nas tako klicali samo plemenite dame. Sedaj pa gospodje mislijo, da napravijo veliko napako, če ne naredijo vsake dame, s katero govore, milostljive. Med njimi pa je zelo mnogo takih, ki niso milostljive."

"Dobro, o tem sva si enakega mišljenja in to je lep začetek za najine medsebojne odnose. Kajti s tem se morate sprijazniti, da boste morali pogosto prenašati najino družino. Rena se zasmije."

"Misli si moram, še kaj hujšega."

"Res? To me veseli. Gospica baronesa je z vami zelo zadovoljna, to vem. Imate mnogo zelo lepih lastnosti. Pri tem pa sem se tudi prepričal, da ste tudi šaljivi. To se mi zdi zelo važno. Naša mlada prijateljica, baronesa Ranek, zelo potrebuje veselo družbo."

Rena postane zelo resna.

"O tem sem se že tudi sama prepričala, včasih jo kar enkrat prime velika potrtost in tedaj jo je težko razvedriti. In človek bi mislil, da ima samo vzrok biti vesela."

Tudi Klaus postane resen.

"Da, to bi vsakdo mislil. Toda z bratom sva že pogosto opazila, da jo mora nekaj zelo žalostiti. Prav rada bi ji pomagala. In drugače nama zaupa vsa. Veva tudi, da s svojimi sorodniki ni dobra, kot bi moralo biti, toda za njeno potrtost mora biti drug vzrok. Z vami govorim zelo odkrito, ker mislim, da moramo mi trije skleniti zvezo, da jo osvobodimo te potrtosti."

Z gorkim pogledom se Rena ozre nanj.

"K temu bi zelo rada kaj pripomogla. Baronesa je nenavadno dobrega srca in zelo občutljiva; prav rada jo imam. Nikar pa ne mislite, da si zaradi tega kaj domišljujem; sama me je prosila, da jo naj imam rada. In da mi je bilo to zelo lahko, sami dobro veste."

"Da, vem, in" — ljubeznivo jo pogleda — "dobro vem, da si želi, da bi jo vi zelo radi imeli."

Lahna rdečica se pri teh besedah in pod njegovim pogledom razlije čez Renin obraz.

"Najbrže se je čutila zelo osamljeno," pravi Rena.

Klaus prikimava.

"To pa je bil komaj edini vzrok njene žalosti, ki v njenih razmerah ni vtemeljena. Z bratom sva že mnogokrat o tem premišljevala. Njeno dušo mora težiti kaka skrivnost, ker se tudi nama, ki sva njena najboljša in najdražja prijateljica, noče zaupati — ali pa ne more. Oprostite, da sem proti vam takoj tako odkritosrčen, toda mogoče je, da ne bova zopet kmalu imela priložnosti med štirimi očmi o tem govoriti. In, kot rečeno, rad bi vas pridobil kot zaveznice, kajti, odkar vas tudi osebno poznam, sem prepričan, da vam morem, kadar gre za tako dobro delo, popolnoma zaupati."

Rena zopet zardi.

"Ali niste malo prenaprli, da mi tako hitro zaupate?" vpraša in ga pogleda z velikimi očmi.

Klaus jo naravnost pogleda v oči ter pravi mirno:

"Ali zaupanje podarim naglo in brez vsake meje — ali pa sploh ne. Moj brat ima navado o meni reči, da imam šesti čut, ki mi omogočuje, da ljudi naglo spoznam. In ta šesti čut mi je takoj rekel, ko sem zagledal vašo fotografijo, da vam more človek zaupati. Kajti tudi jaz sem imel pri vašem nameščenju besedo."

"O, prav lepa hvala, da ste glasovali za mene. Pri baronesi Ranekovi imam krasno življenje; pri njej ne čutim nikake odvisnosti ter občuje z menoj kot s svojo prijateljico. Prav gotovo ne bi mogla dobiti boljše službe, ako bi sploh mogla katero najti. Vseled smrti svojega očca sem prišla v velike stiske, sedaj pa mi je Bog tako naglo poslal pomoč. Da ste tudi vi k temu pripomogli, sem vam zelo hvaležna."

Klaus ji prikimava.

"Tako imam pri vas žebelj v deski; to me veseli in se bom tega pošteno okoristil, nisem namreč boječ. Sedaj pa mi povejte, ali se hočete z nami zavezati, da baroneso Ranekovo osvobodimo namišljenega zla?"

"Vse, kar je v moji moči, bom storila, da kaj pomagamo; o tem bodite prepričani."

"Dobro, najprej nama boste pomagali izvedeti, kaj povzroča žalost baronesi Ranekovi?"

Rena nekaj časa premišljuje, nato pa naglo pravi:

"Obljubila mi je že, da bom ta vzrok in vse, kar jo teži, nekega dne izvedela, samo najprej me hoče še boljše spoznati in me hoče preiskusiti, ako mi more vse zaupati. O tem pa se bo morala prepričati in zato je samo še vprašanje časa, kdaj bom izvedela?"

"O, to je dobro! Potem nama morate povedati, kadar izveste, kaj ne?"

Rena ga pogleda z resnimi očmi.

"Kar mi kdo zaupa, morate smatrati za tajnost, gospod Sassen. Nisear vam ne smem izdati, kar hoče proti vam moja gospodinja obdržati tajno. Toda, da vam morem pomagati, vam obljubim, da vam bom povedala, ako je vzrok njene žalosti utemeljen, ali pa samo domišljen."

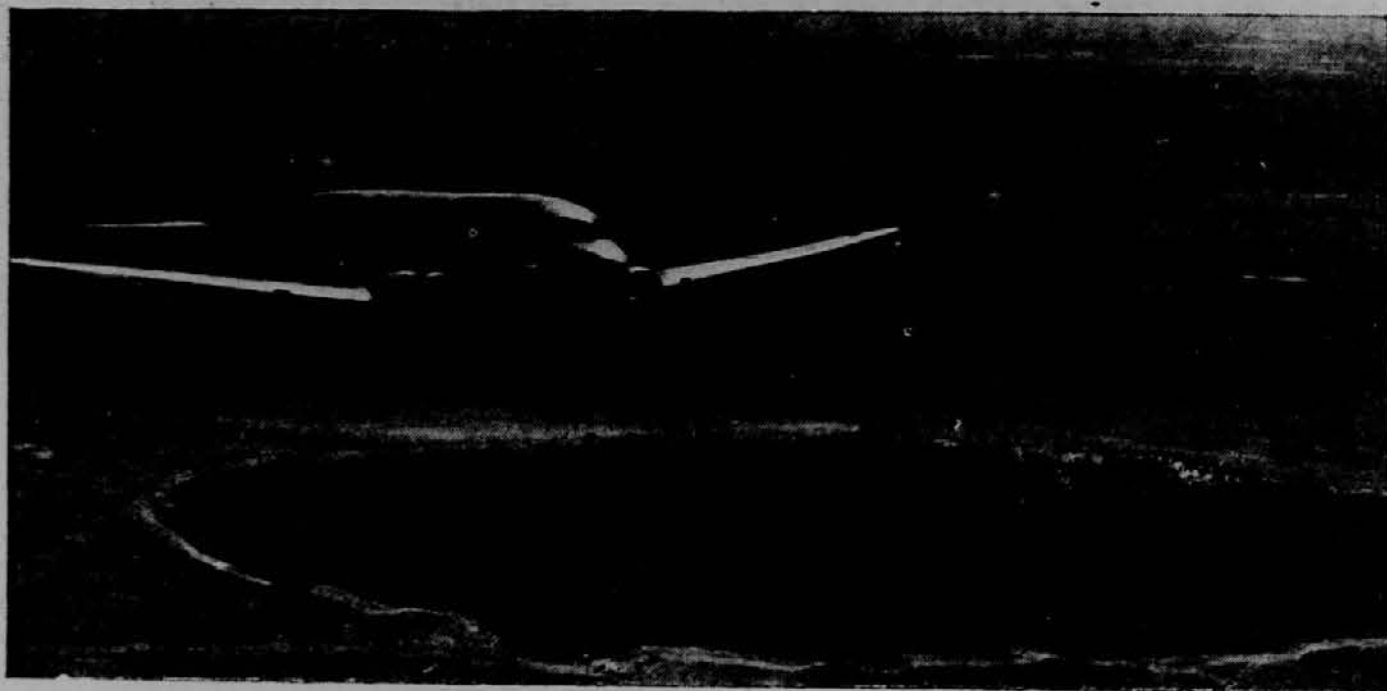
"Dobro! To je že mnogo; imate prav, več ne morete obljubiti. Vseč pa mi je, da ste tako vestni. Takoj sem si mislil, da vas do kaj več ne bom mogel nagovoriti. Toda za mene so zelo tehtni vzroki, da izvem, ako je vzrok njene žalosti tako velik, da se mora celo odreči svoji sreči in sreči neke druge, meni zelo drage osebe. Ako mi boste nekega dne povedali, da vam je zaupala, kar jo teži, tedaj vam bom stvil neko vprašanje, na katero mi boste odgovorili, ne da bi prelomili zaupanje in mi boste pokazali potrebno smer. Svojo besedo vam dam, da vse to delam samo zato, da baroneso Ranekovo rešim pred domišljenim trpljenjem."

"Na to se morete zanesti, da vam bom na vprašanje odgovorila, ne da bi prelomila svoje obljube molčečnosti."

"Hvala vam, gospica Holl in prav rad bi vam dal roko za to, toda vašo gospodinja bi se mogla ravno isti trenutek obrniti in bi mogoče vprašala, kaj sva si z rokami potrdila. Tako, sedaj sva si na jasnem. Mislim, da nam ne bo treba dolgo čakati na to; da vam bo baronesa Ranek zaupala, kar jo muči, kajti kmalu boste izvedela, da vam more pomagati."

(Dolje prihodnja)

NAJMODERNEJŠI TIP VELIKEGA POTNIŠKEGA LETALA

Transkontinentalno potniško letalo leti nad državo Arizona v smeri proti Pacifični obali.

OČE IN SIN

(Nadaljevanje z 3. strani.)

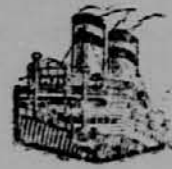
sebo se, ker je vedel, kako šibke so lastne vrste. V tem slučaju bo vsak mož moral za deset veljati. In njegov sin? Šibek je, neizkušen v boju, pomandrali ga bodo, pohodili, kakor pohodi človek — črva. Vsa prosti hip je porabil v to, da je učil sina rabiti orožje v brambli za lastno življenje; odbijati, napadati. Pri tem pa je polagal sinu na srce:

"Konice nožev ne izpusti niti za hip izpred oči. Kadar pa vidiš, da lahko, takrat mahni, udari!"

Mladi Janez Jelšavec je postal z vsakim dnem pogumnejši, oče pa je v 14 dneh radi skrbni docela osivel. V vseh dneh sta bila neločljiva, a prišel je dan, ko so ju ločili.

Nenadoma, ko strela z jasnega neba, je neko jutro zagrmelo na stotine topov vseh kalibrov. Kakor bi se svet podiral in pekel gohtal gorske velikane, so se stresala tla pod strahovitimi udarci sto in sto granat. Gorele so skale, pečine, gore — nebo je zakril gost črn ekrazitni dim. Zdelo se je, da je prišel sodni dan.

Čepur vajeni grozot, vendar te strahote so zmedle vsakega. Najbolj pa novince, med njimi tudi mladega Janeza Jelšavca. V brezmejni smrtni grozi je trepetal po vsem telesu se je tresel, kako bi skozi njega drl električni tok. Živci so pričeli popuščati in ves v solzah je klical:

Pišite nam za cene voznih listov, rezervacije kabin in pojasnila za potovanja.

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY (Travel Bureau)
216 W. 18th St., New York

"Oče... Oče!..." Z očmi je iskal njega, a kje naj ga najde med sto in sto v kaverni stisnjenimi telesi?

Po štirih urah topovskega ognja je sledil prvi napad. Ko je mostovo drvelo v jarke, je Jelšavec za hip uzrl sina, a vsega v solzah. Skeleča bolelost je stisnila njegovo srce ob pogledu na sina, ker zdelo se mu je, da ga vidi poslednjikrat živega. Vendar se je premagal, zatajil v sebi vso bridkost in v splošnem hrupu zavpil:

"Janez! — bodi mož! Z Bogom!" in plaz telesa ga je nesel izpred oči sina.

Štirinajst dni so dan in noč grmeli topovi. Štirinajst dni je pokalo brez prestanka. Naskok je sledil naskoku; jarki na kilometre daleč, spremenjeni v razvaline, do vrha zasuti s kamnom, gramozom in trupli. Vrste branilcev do skrajnosti razredčene, na stotine trupel je ležalo nepokopanih: strah, groza, repet, kar so oči nesle.

Zdaj se je uresničilo, kakor je mislil Jelšavec: vsak mož je moral za deset veljati! Peščica junakov je delala — čudeže.

Oba Jelšavca sta v vseh teh bojih ostala živa in zdrava, a videla se v vseh teh dneh nista niti enkrat. Vsa na svojem koncu sta branila jarek in vsak svoj kos istega utrjevala, tako da drug na drugega niti misliti nista imela časa. Le sadnateji so med njima držali vezi in sporočali, da še živita.

Boji na življenje in smrt so sina ujeklenili. Mladi Janez se je boril ko — lev, kar pa ni ostalo prikrito. Ob priliki, ko je šel bataljonski poveljnik skozi razredčene vrste svojih in jih hrabil, se je ustavil pri Jelšavcu in ga potropljal po rami: "Jelšavec, vaš sin je junak! Tako ste se bali zanj, prosili — pa danes? Odlikovan je s hrabrostno svetinjo!"

Ta pohvala je Jelšavca navdala s ponosom. Najraje bi pri tej priliki stekel k sinu in ga objel. A svojega mesta ni smel niti za sekundo zapustiti. Težko mu je bilo, ko ni smel k njemu, a tolažil se je z upanjem, če sta preživela toliko težkih bojev, bosta dočkala tudi tisti trenutek, ko bo lahko sinu povedal, kar čuti in misli v tem hipu. Da, vesel je bil sina, vesel ker se ni izneveril svojim dedom, ni zatajil njega, svojega očeta. Kakor on, tako bo tudi sin ostal zvest svojemu domu, svojem jeziku. In rajši bo dal življenje, kakor bi za Judeževce groše izdal očetovo ime in svoj narod.

A ta ponos je bila samo bežna misel. Jelšavec se je zavedal, kje se nahaja; vedel je, kako ničeva je cena pohvale, odlikovanja, ničeve kepe zlata v kraljestvu smrti. Vsa hip je videl, kaj je človek: drobna kapljica na veji — treba je samo sekundo časa in ni je več. Zato se je zaupno ozrl v temno nebo, na katerem so se bliskali šrapneli in orale strahotne granate ter goreče vzdihnil:

"V Tvoje varstvo ga izročam, o Gospod! Ti ga varuj, Ti ga brani in vrni potpe zdravega svojemu domu! Če si mu namenil smrt, vzemi mene mesto njega! Glej, utrujen sem od boja, do smrti izmučen, rad bi umrl, samo sin naj živi."

In stari bojevnik, ki je šel skozi vse fronte, videl potoke krvi, je zdaj sklonil svojo oslavo glavo. Naslonjen na okrvavljene pečine krčevito siteda puško v svojih medlih rokah. Iz njegovih oči pa drsi solze do smrti izmučene duše.

Proti drugemu uri ponoči je šlo. Badi silnega topovskega ognja na položaje, se je moralo umakniti vse v veliko kaverno. Le straže so ostale zunaj in kdor je bil na straži, ta se ni nikdar več vrnil.

S svojima vodoma sta se nahajala tudi oba Jelšavca v kaverni. Pa zopet ločena, vsak na drugem koncu; med njima pa telo pri telesu tako stisnjeno, kakor sardine v škafli.

Strahovite eksplozije težkih ekrazitnih granat so že dvajnajst ur brez presledka do temeljev stresale pečine. Granitno skalovje se je drobilo v gramoz; železni drogovi, tramovje, deske, vse, vse je plesalo po zraku, gnano in premetavano od viharja, ki je divjal ure in ure. Strahotni, krvavordeči bliski so razsvetljevali to nedopovedljivo razdejano ter hip za hipom prodirali v kaverno in razsvetljevali prepadene obzore — na smrt čakajočih.

Od oboka kaverne je padalo kamenje, gramoz ter ropotalo po jeklenih čeladah. Vsi so bili enih misli in le to so čakali, kdaj se sesuje kaverna, ki bo pokopala poslednje branilce v svoj večni grob.

Kot ostali, tako je tudi Janez Jelšavec slutil, da to noč ne preživi nobeden več, kar jih je še živih. Slonel je na vlažni steni kaverne ter molil — rožni venec. Zdaj pa zdaj je zatrepetal drhteč šepet goreče molitve po zadušljivem, z ekrazitnim dimom napolnjenem prostoru — potem pa zopet grobna tišina. Brezkončne so bile minute. Noben klic se ni slišal, nobeno povelje ni motilo premnogim zadnjih trenutkov življenja. Naenkrat se pa utrga temna senca iz jarka; v kaverno je planil nadporočnik, poveljnik Jelšavčeve stotnije. Tik Jelšavca je obstal ter zaklical:

"Četrti vod! Jelšavec, Pregelj, Mrak — na stražo! Hitro!"

"Kaj se je zgodilo?" vpraša mladi poročnik.

"Vsa straža je ubita! Hitro!" odvrne nervozno nadporočnik.

Janez Jelšavec ni niti hip pomišljal. Zdaj je šlo za sinovo življenje, šlo za njegovega prvorojenca.

"Grem jaz, mesto sina!" se javi nadporočniku ter mirno spravlja rožni venec v žep plašča.

"Oče," zaprosi sin. "Moja vrsta je — že grem!"

"Ostani!" zapove Jelšavec sinu. "Jaz sem star, a ti si mlad."

"Hitro — hitro! Ni časa, da bi se zdaj prerekala, kdo bo šel!" je priganjal nadporočnik.

Še je mislil Jelšavec sinu nekaj naročiti, pa kot da se je premislil, naglo popade puško in plane k izhodu. Napravi dva, tri skoke v strahovito točo jekla in železa — blisk oslepi — strašen pok — Janez Jelšavec omahne mrtev na skale. Pred njega je udarila mina in končala življenje tako dobrega očeta.

V brezmejni tugi in bolesti je klečal sin ob trupu mrtvega očeta. Trgal je obleko razsebe in preko tisoč in tisočkrat ranjeno skalovje se je razlegal njegov obupni klic v noč!

"Oče... Ah, oče!"

A med te klice se mešajo že drugi, ki so se kakor ostrba bo-

KRETANJE PARNIKOV SHIPPING NEWS

15. septembra:
Normandie v Havre
Aquitania v Cherbourg

18. septembra:
Venezia v Trst

22. septembra:
Queen Mary v Cherbourg
Bremen v Bremen

24. septembra:
Lafayette v Havre
De Grasse v Havre

25. septembra:
Champlain v Havre
Rex v Genoa

27. septembra:
Paris v Havre

28. septembra:
Europa v Bremen

29. septembra:
Berengaria v Cherbourg
Normandie v Havra

2. oktobra:
Roma v Genoa

6. oktobra:
Saturnia v Trst
Queen Mary v Cherbourg

7. oktobra:
Ile de France v Havre

8. oktobra:
Bremen v Bremen

9. oktobra:
Conte di Savoia v Genoa

13. oktobra:
Normandie v Havre
Aquitania v Cherbourg

15. oktobra:
Europa v Bremen

16. oktobra:
Rex v Genoa

20. oktobra:
Queen Mary v Cherbourg

23. oktobra:
Venezia v Trst
Champlain v Havre

26. oktobra:
Bremen v Bremen

27. oktobra:
Aquitania v Cherbourg

28. oktobra:
Ile de France v Havre

30. oktobra:
Conte di Savoia v Genoa

TAJFUN NA JAPONSKEM

TOKIO, Japonska, 12. sep. — Od sobote že divja po zapadni Japonski velik tajfun, ki je pustil za seboj 60 mrtvih in nad 100 poškodovanih. Na poljih in na poljih je bila povzročena velikanska škoda.

Najhujeje je bil prizadet otok Sikoku, kjer je bilo preplavljenih 1000 hiš in je bilo prevrnjenih 200 ribiških ladij.

dala zabadali v srea branilcev.

"Napad! Napad!..."

Mladi Jelšavec je pustil mrtvega očeta — zgrabil puško za ustje cevi in zdrvel čez trupa na svoje mesto. Ne brigajoč se za svoje življenje, je skočil na prvobran jarka, ter mlati. Strah je bil osvnetnik v tem trenutku. Pred njim so nastajale velike vrzeli, pa kot bi trenil so se zopet napolnjevale. Jelšavec pa so ginile mlade moči. Spoznal je, da take premoči ne zmore, zato je skočil nazaj v jarek. Cel kup teles se je zvalilo za njim — tu pa ni mogel rabiti — kopita. Bil je že zaboden skozi stegno, a on še ni omagal. Kakor ranjen lev se je branil — končno se je zgrudil ves s krvjo oblit na dno jarka, preboden skozi prsi.

Dolga, dolga vrsta nosilnic in svečnjev se je pomikala preko očrnelega skalovja. Trudni, težki korakov so koračili tovariši — pogrebi, ter nosili mrtve trpine na njih zadnje počivališče pod velikim železnim križem. Okrog njega je čez noč zrasel cel gozd preprostih lesenih križev. Različna imena na njih so govorila o onih, katerim je bilo usojeno, da bodo počivali daleč, daleč proč od svoje domovine — v tujih grudah; med njimi tudi Janeza Jelšavca: očeta in sina.